

ABSURDI RIIK

Nõukogude ajast on tuntud kõnekäänd : „ Oleme sündinud , et Kafkat põrmustada „ . Elades juba lapsest saati absurdis , oleme isegi õppinud selles eristama teatavaid seaduspärasusi . Olles peeglitaguses maailmas , on meie inimesed õppinud kuidagi tegutsema , käike ette arvestama , karjääri tegema . Ja vaid eurooplased , nende igava ratsionaalsusega , kui nad on Venemaale sattunud , püüavad esialgu pidevalt leida toimivas neile harjumuspärast loogikat . Kuid lõppude-lõpuks harjub enamus nendest toimuvaga ja mõningad hakkavad isegi alluma peeglitaguse etiketi reeglitele , mille järgi pirukad esialgu jagatakse ja alles siis lõigatakse .

Selles osas on hästi näitlik üks lugu , mis juhtus „IKEA“ vene osakonnaga . Kompanii teatas juba alguses , et kavatseb isegi Venemaal järapäiselt järgida oma kindlaid rootsi reegleid , mis rajatud protestantlikule tööetikale ja jäigale logistikale . Selle tulemusel , lülitasid Moskva Himki rajooni ametnikud , kompanii esimese kaupluse avamise eel , seal elektri välja . Ilma igasuguse praktilise eesmärgita – lihtsalt , et „ehmatada“ liigse printsiipiaalsuse eest . Peterburi kaupluse avamiseks olid rootslased juba teadlikud , et igas vene kaupluses on vaja omada oma generaatorit . Ja nagu näitas edasine praktika , oli neil õigus . Sellest ajast , ehitades Venemaale kaupluseid , püüdsid rootslased teha kõik , et võimalikult vähe sõltuda kohalike ametnike tujudest . „ Oleme rahul probleemi loomingulisest lahendusest . Parem rentida generaator , kui asetada pea võllasesse „ , - teatas kompanii direktorite nõukogu liige Christer Tordson . Rootslaste võidukäik takerdus Samaaras . Võiks öelda , et nad leidsid uue Poltaava . Kauplus ehitati „linnakesse“ juba kolm aastat tagasi . Sellest ajast on avamist üheksa korda edasi lükatud . Kompanii , mis on käivitanud 230 kauplust üle maailma , ei suutnudki murda läbi vankumatu samaara ametnike ahnuse . Viimane pretensioon seisnes selles , et ehitis pole „piisavalt tormikindel „ . Ja saamata informatsiooni laastavate Volga vasaku kalda tornaadode kohta , rootslased solvusid . Legendaarne kompanii asutaja Ingvar Kamprad teatas Venemaale tehtavate investeeringute lõpetamisest . Vaevalt võis selline pisi ehmata kohalikke ametnikke . Nad ei tegutse ju oma kitsarinnaliste huvide nimel . Nad hoiavad normaalset , irratsionaalse süsteemi funktsioneerimist .

Mõne kuu pärast ootas Ingvar Kampradi (viies ajakirja „Forbes“ rikaste nimekirjas) uus hoop . Selgus , et generaatorite kasutamise eest – idee , millega niivõrd „IKEA“ uhkustas , maksis kompanii üleliigsed 200 miljonit dollarit , viies sellega praktiliselt nulli kogu ida-euroopa osakonna viimaste aastate kasumi . Rootslased pidasid end lancelottideks , kes raiusid oma teel korruptsioonidraakoni pea , unustades , et peeglitaguse seaduste järgi kasvatab lohe kohe uue . Teenistuslik juurdlus selgitas , et kompanii vene kaastööline , kes vastutas generaatorite rendi eest , sai rendile andjalt suuri summasid ja tõstis oluliselt teenuse hinda . Kompanii rebis selle firmaga sõlmitud lepingu puruks , misjärel sai trahvi vene kohtunikelt , veel viiele miljonile eurole , lepingu tingimuste rikkumise eest . „ **Me pörkusime millelegi , mis väljub kõigest sellest , millega oleme harilikult kokku puutunud** „ , teatas murelikult Christer Tordson . Kuid see polnud viimane hoop 83 aastase Kampardi veendumuste pihta . Mõned nädalad tagasi selgitasid rootsi tabloidid välja , et Venemaa ja Ida- Euroopa direktor Per Kaufmann , tuntud oma avaliku vene korruptsiooni kriitika poolest , sulges silmad alltöövõtjate poolse , kohaliku administratsiooni äraostmise faktidele . Kui Kampardile sellest teatati , hakkas tal halb . Pealtnägijate tunnistuste järgi , vanamees „nuttis nagu laps“ . Loomulikult , Kampard ei reetnud oma printsiipe ja andis koheselt välja Kaufmani vallandamise käsu , kes oli tema ligemaks abiliseks viimased 20 aastat . Sisuliselt kirjutas see , tugev nagu graniit , vanamees , alla iseenda kaotusele . Võimalik , et esimest korda elus . Rootslased kordasid maamõõtja K. viga Kafka „Lossist“ , kes püüdis absurdi ületada mõistuse jõuga . See osutus meeletuks ideeks . Mõistuse võimalused on piiratud , kuid absurd ei tunne piire . Veelkord toonitame , et Kampard on viies „Forbes“ nimekirjas , keda globaalsete vandenõude kõõgiteoreetikud asetavad „planeedi salajase valitsuse“ koosseisu . Nagu näeme , ei kuulu vene föderatsioon „300 komitee“ jurisdiktsiooni alla , ei judeomassoonide alla , kuna reaalselt on siin iga eraldivõetav ment , kes suurele teele triibulise kepiga läheb – iseenesest „300 komitee“ ja peamine

judeomassoon 33 kraadiga 33 järgus . Tal on sügavalt savi , kuna oma tegutsemisvõime järgi omab iseenda arvamust .

OPERATSIOONISÜSTEEM

Korruptsioon on irratsionaalne , kuna tema olemasolu on riigile tappev . Nimelt seepärast ühtib ta ideaalselt absurdiriiigiga , olles selle operatsioonisüsteemiks . Allumata mõistmisele , sisaldab ta äärmiselt mugavat funktsiooni , mis kättesaadav igale idioodile . Vajuta nuppu – saad tulemuse . Ellujäämise printsiip sellises riigis : mitte otsida mitte milleski mõtet . Vastasel juhul , muutub ru- neti (sama ee.net) uudistelindiga tutvus kiirelt psühholoogiliseks õuduseks . Inimene tunnetab negatiivsete emotsioonide kaskaadi : hirmu , õudust , šokki , pahameelt , kuid leida seejuures põhjus-tagajärg seoseid toimuvaga , ei suuda : „ Riigipanga VTB mänedžerid tegid afääri , röövides riiki ja aktsionäre sadade miljonite dollaritega . Vallandatud on üks isik „ „ „ Venemaale naaseb „kontrafakti kuningas“ Telman Ismailov . Ta „sisenes“ läbi Kadõrovi . Moskva lähisteale ehitatakse juba uut „ Tserkisoni“ „ „ „ Venemaa VDV komandöri , kindral Šamanovit , ei võeta kriminaalvastutusele , kuna puudub kuriteo koosseis . Meenutame , kindral püüdis takistada operatiivtöötaja tööd , kes uuris tema äia - kriminaalse autoriteedi , hüüdnimega „Glõba“ , süüasja , kellele on välja kuulutatud rahvusvaheline tagaotsimine . Kindral kutsus miilitsaga arveid klaarima kaks VDV erirühma . Asi on suletud , kuna , nagu seletas Šamanov , muutis ta ise ära käsu uurija kinnipidamiseks „ .

Selliseid uudiseid on tuhandeid . Näib , nagu oleks neil üks kirjanduslik toimetaja – mingisugune eakas seniil . Eriline transiseisund , millesse langevad paradoksaalse informatsiooni vood , kinnitatakse täielikult orwellilike humoreskidega , mis kostuvad kõige kõrgematelt tribüünidelt : „**konservatiivne moderniseerimine**“ , „ **suveräänne demokraatia**“ , „**parlament pole diskussioonide koht**“ . Need orwellilikud humoreskid paisatakse pidevalt meie teadvusse , toetades desorientatsiooni tunnet , eksistentsiaalset kaalutust , milles inimene on valmis ülalt , vastuvaidlematult vastu võtma igat , kõige veidramat ja vasturääkivamat informatsiooni . Selle tulemusena , ei suuda kedagi imestama panna informatsioon , et „Ühtse Venemaa“ poolt hääletas 102 % . Ja millega on võimalik panna imestama rahvast , kellel peamise liberaalse demokraadi tiitel , juba 20 aasta jooksul , kuulub Žirinovskile ? Teine tüüpiline absurdiriiigi poliitik on Mitvol , kelle kogu tegevus – rida paradokse . Kõige hirmsam orwellilik humoresk kaasajal : õiguskaitse organid – organiseeritud kuritegevus .

„See lugu oleks võinud saada Kafkale aineseks „ - nii alustab oma videopöördumist , mis YouTubis üleval , suur ameerika ärimees William Browder . Mõned aastad tagasi , kolm GUVD uurijat , röövisid ameeriklaselt ebaseaduslikult üle võetud mõne firma abil , riigieelarvest 200 miljonit dollarit . Browder jäeti ilma sissesõiduõigusest . Ameeriklase poolt palgatud jurist Magnitski püüdis kohtus afääri tõestada . Nagu väidab „ New Times“ , 6 miljoni dollarilise altkäemaksu eest panid paar teist uurijat juristi vangi , kus ta peale aastast ebaseaduslikku kinni istumist piinades suri . Rahvusvaheline skandaal . Lendavad vanglaülemate pead . Browder , Läänes tuntud isik – teatab programmis Hard talk BBC World : „ Ma ei soovita kellelgi sinna riiki investeerida „ . Arvatavalt paljud rahadega inimesed kuulasid autoriteetse ärimehe nõuannet . Kaks uurijat , vangistanud Magnitski , jätkavad töötamist kodumaa hüvanguks . Ajakirjanik Olga Romanova rääkis „New Times“ , et just nimelt need uurijad tõstsid tellitud süüdistuse tema mehe , ärimees Aleksei Kozlovi vastu . Romanova info järgi , kulutas tellija selleks 8 miljonit dollarit . Üks uurija on muide naine - nõudis isiklikult ajakirjanikult „poolteist sidrunit“ (loomulikult dollarit) , et tema meest „ei suletaks“ . Mees pandi 8 aastaks istuma – seejuures täpselt sel päeval , kui president kutsus üles lõpetama „ äri õudustamist „ . Tellijat oleks samuti vaja meenutada , kuid : see on senaator , kelle nime kuuldavalt ei maksa nimetada . Need , kes tegid seda liiga sageli , on nüüd kas mulla all , või

tsoonis . Parem naaseme nende uurijate juurde , kes röövisid 200 miljonit dollarit riigi eelarvest ja eeldatavalt esinesid Magnitski süüasja tellijatena . Nad on reaalselt ägedad . Neil on ka puhtalt venelik haare – asjata pole nad , nagu vägilased , alati kolmekesi . „Ogonjok“ meenutas , et neli aastat tagasi , kõik kolm (üks kõigi ja kõik ühe eest) figureerisid 20 miljoni väljapressimise asjas – ärimehe röövis , naise ja laste ähvardamises ; sõnaga , klassikaline šanr . Erioperatsiooni tulemusel viimaks vabastatud ettevõtja rääkis , et teda valvanud kriminaal nimetas oma tööandjaid „ Presidendi administratsiooni karistavaks mõõgaks , õigusega võtta altkäemakse igasuguses ulatuses “ . Asi mätsiti kinni , vabastatud ärimees vangistati , kaudselt selliselt kinnitades valvuri sõnu .

Nädal tagasi kirjutas „Vedomosti“ , et lahutamatu kolmik läks Siseasjade Ministeeriumi ülendamisele . Ei imesta , kui neile ulatati seal autasuks nimelised relvad . Mingisugused „ Venemaa kuldsed karistavad mõõgad „ .

See pole lihtsalt „absurd“ , vaid range Dostojevski – trip . Kuid , kuivõrd ka pole imelik , nimelt miilits , jõudnud eetilise lagunemise äärele , võib päästa selle riigi . Asi on selles , et mingil hetkel absurd (miski terve mõistuse vastast) , jõudnud kriitilise suuruseni , muutub avalikuks mõttetuseks , st . Hulluseks .

RIIK VERSUS INIMESED

Selliseks pöördeliseks sündmuseks sai sõda , mille korraldas major Evsjukov . Rahulike elanike tulistamine supermarketis , mitte , et räägiks tervele mõistusele vastu – see oli sellest täiesti välistatud . See oli 100% skisofreeniline akt , mistõttu ta nägi ka eriliselt võigas välja . Nimelt peale Evsjukovi läksid jõustruktuurid justkui käsu peale passiivsest lagunemisprotsessist agressiivsele , alustades ehtsat sõda iseenda rahva vastu . Nüüd kuuleme iga päev , kuidas vormis inimesed on kedagi tapnud , röövinud , autoga alla ajanud , vägistanud , jne . Isiklikult minu jaoks , sai kõrgpunktiks järgmine sündmus kohtusaalist : „ Seejärel kuulati üle endine Siseasjade osakonna töötaja „Zjablikov“ Roman Potjomkin , kes võttis osa Denis Evsjukovi kinnipidamisest . Tunnistaja toodi kohtusse käeraudadega , kuna ta oli ise , oktoobri kuust saati , vahi all väljapressimise eest „ . Faktiliselt oli saanud õiguskaitseüsteemi kollaps .

Nagu see tihti esineb , Evsjukovi isiklikus hulluses sisaldus ühiskondliku protsessi raudne loogika . Süsteem pidi hulluks minema . Jõuasutused terves riigis – see on , nagu kirjutas Lenin , rõhumise masinad , mis vastuvaidlematult täidavad käske ülevalt . Kuna masinal pole aju , ega saagi olla , aga käsud saabuvad iga päev , siis nende igapäevane elu reglementeeritakse instruksioonide ja reeglitega , mis meenutavad inimtaolisi Isaac Asimovi robotitehnika seadusi : seadus Nr.1 . robot ei saa inimesele põhjustada vigastusi , või oma tegevusega lubada , et inimesele oleks vigastusi põhjustatud . Seadus Nr 2. robot peab alluma kõikidele käskudele , mida peremees annab , peale juhuse , kui need käsud on vasturääkivuses Esimese Seadusega „ . Rikked masinate töös hakkavad toimuma siis , kui peremehe käsud lähevad dramaatiliselt vastuollu robotiehituse seadustega . Toimub lühis , peale mille , üle kahe miljoni roboti alustavad riigi elanikkonna vastast terrorit . Uunikumid , kes vaatasid „Kosmoseodüsseia 2001 „ lõpuni , mäletavad , kuivõrd kurvalt lõppes taoline kahestumine pardaarvuti HAL-9000 jaoks . Masin hakkas inimesi tapma ja ta tuli hävitada .

Imelik , kas valitsev eliit eeldas tõepoolest , et seadust võib valikuliselt rikkuda ? Et kuni ühed riigi esindajad hakkavad saagima , väänama , katma ja lammutama , siis teised , nagu täielikud lollid hakkavad ausalt täitma ühiskondliku kokkuleppe kohustusi ? Absurdini viidud vale , on ülalt alla riigiaparaadi läbi immutanud , mürgitades noorema ja keskmise juhtivkoosseisu pead . Meie miilits (politsei) praegu , see on tohutu armee halbu leitnante , kes on iga hetk valmis muutuma hullumeelseteks majoriteks .

Muideks , Chichvarkini blogis on veenev versioon , kuidas juhtus , et major Evsjukov läks lõplikult hulluks . Tulistamise eel saabusid Tsaritsõni osakonda , mida major juhtis , uurijad keskusest „K“ - needsamad , kes kunagi konfiskeerisid tohutu hulga mobiiltelefone , mida hiljem püüdsid ebaseaduslikult maha müüa , kukkusid sellega vahele ja püüdsid nüüd sellest välja rabeleda . Uurijad saabusid kogumaks komprat ekspediitor Vlaskini vastu , kes röövis omal ajal „Euroseti“ kaupu 20 miljoni rubla väärtuses . Siseasjade osakonna töötajaid püüti sundida tunnistama , et Vlaskini vastane asi , mida nad uurisid , oli Chichvarkini poolt tellitud . Evsjukovile avaldati survet . Ja sellel kurikuulsal õhtul kostus telefonihelin , peale mida muutus major näost roheliseks , vaatas tuimalt ühte punkti , pärast seda rääkis lilledega , riietus , võttis püstoli ja väljus . Lühis . Mis toimus hiljem – teavad kõik suurepäraselt .

INIMESED VERSUS RIIK

Kui absurd kasvas üle hullumeelsuseks , lülitas süsteem sisse enesehävituse käsu . Väljast vallutamatu Kindlus laguneb seest . Kaks kullipead rebivad teineteist tükkideks , ainult suled lendavad . Kuid mis imelik : mida tugevam on riigis entroopia , mida kiiremini lendab kõik kuradile , seda kergem on hingata . Justkui õhku saaks rohkem . Mulle tundub , et ühiskonnas kaob hirm . Võimu suutmatuses iseend kontrollida , nägid inimesed nõrkust . Sellisel riigil pole repressioonideks jõudu . Marutõves süsteemi loomalikud hammustused on inimesed viinud hüpnoosi seisundisse . Hirmu ja apaatia asemele saabub raev .

Mihail Bakunin kirjutas : „ **Pole midagi ohtlikumat inimese isikliku kõlbelisuse jaoks , kui harjumus alluda** „ . Kui võim degradeerub , on soov sellest kõrgem olla . Künnilisusele väarikus vastu panna . Moraalsele lagunemisele – kokkuvõtlikus ja inimesearmastus . Liberaalne filosoof Murray Bukchin nimetas seda „ **Ühiskonna iseorganiseeruvaks taastumiseks** „ . Selle protsessi märke võib näha juba nüüd . Kui varem mindi miitingule vaid siis , kui maja juurde sõitis buldooser , siis nüüd on oma arvamuse väljendamine muutunud peaaegu moeasjaks . Inimesed on hakanud üksteise eest seisma . Mõned nädalad tagasi ajas purjus miilits oma „mersuga“ alla bussipeatuses seisnud naise . Järjekordne , arutuks muutunud jõustruktuuride etteaste . Kuidas tegutsesid võimuesindajad ? Rooli taga istunud võmm polnud suuteline rääkima kaht sõnagi , tema kõrval istunud vormis inimene hüppas masinast välja ja jooksis tagahoovidesse . Hiljem saabusid kolleegid ja püüdsid liiklusmiilitsaga koos asja kinni mätsida . Kuidas käitusid inimesed ? Kolm panga , juhuslikult avariid pealt näinud tipp-mänedžeri , osutasid naisele esmaabi , kutsusid välja „kiirabi“ , ja kui nägid , et masinalt eemaldatakse numbrid , helistasid ajakirjanikele . Ainult tänu nende poolt tõstetud lärmile , saadi prokuratuuris juhtunust teada . Tõusis skandaal . Taas lendasid kellegi pead (nagu nende asemele ei kasvaks täpselt samasugused) . Süsteemi üle oli saavutatud väike võit . Praegu on kogu internet täidetud Lenini prospekti avarii teadetega . Inimesed otsivad pealtnägijaid , et tõestada : naftamagnaadid püüavad kokkuleppel GIBDD -iga veeretada süüd hirmsa avarii ohvritele . *Noize MC kirjutas juba järgmine päev aktsiooni toetuseks vihase kompositsiooni „ Mercedes S666“ . Ja see töötas – tunnistajad ilmusid välja . Niisamuti , nagu eelmises maikuus , programmeerija Aleksei Šum leidis oma naise tapmise tunnistajad , kelle ajas alla ülekäigurajal miilitsaseersant oma „subaruga“ . Naine oli seitsmendat kuud rase . Peatumata , põgenes teadmata suunas . Nad ei peatu kunagi . Kuu tagasi ajas purjus uurija autoga surnuks „sebrat“ ületanud naise , peale mida üritas põgeneda . Hiljaaegu anti talle tingimisi (!!!) karistus . Riigi hullumeelsusele saab vastu seista vaid tema kodanike kõrgeenend teadvus , et oleks võimalik hiljem puhta südametunnistusega öelda , nagu MacMurfee „ Lendas üle käopesa“ : „ Ma siiski proovisin „ .*

See , et rahvas on väärt oma võimu , on alatu vale . Suurimate raskuste momendil , lihtsad , vigastamata „võimutsemise harjumusest“ inimesed , ei näri üksteisel kõrisid läbi , vaid ulatavad üksteisele abikäe . Mida kaugem on inimene võimust , seda parem ta on . Ma veendusin selles iseoma silmadega uurali pärapõrgu külades , mis ehitatud metsalangetajate poolt veel enne

revolutsiooni . Tsivilisatsiooniga sidus neid külasid riigi ainus kitsarööpmeline raudtee . Viis aastat tagasi otsustasid võimud külad hävitada ja raudtee üles võtta . Inimestele , kes üles kasvanud maal , metsade keskel , tehti ettepanek ümber asuda rajoonikeskuse korrusmajadesse . Algul lõpetasid sinna rongid sõitmise . Nendega koos lõppesid toiduainete ja pensioni tarned . Külas oli inimesi , kes polnud aastaid raha käes hoidnud . Nad küpsetasid enda leiba , toitsid oma koduloomi , jahihooajal küttisid ja soovisid vaid üht , et riik nad rahule jäta . Kui neil lülitati elekter välja , ehtasid nad käepärastest materjalidest jõe alla hüdroelektrijaama . Olen piisavalt sõitnud mööda vene külasid . Reeglina on see rõhuv vaatepilt totaalset väljasuremisest . Metsaautonoomias elasid täiesti teised inimesed . Need olid tugevad mehed , juba oma lapsed suureks kasvatanud ja kindlalt otsustanud iseenda maal surra . Nende naistel õnnestus raskeimastes tingimustes jääda naiselikeks ja veetlevaiks . Seal ei suletud uksi – vargusi nendes metsades ei mäletatud palju aastaid . Liiklesid metsakülade elanikud kitsarööpmelist mööda omatehtud dresiinide abil , ristates vagonette mootorrattaga „Minsk“ . Konstruktsioon oli sedavõrd eksootiline , kuivõrd ka ohtlik . Saladuskatte all räägiti mulle , et üks meestest on katseajal . Kunagi sõitsid rajooni administratsiooni esindajad , et raudteed demonteerida . Tema tegi siis hoiatuslasu õhku ja teise jalge ette . Kui me ära sõitsime , siis seesama mees , silitades oma kaheraudset , ütles : „ Las nad ainult tulevad siia ! Me oleme ju jahimehed . Meil on kõigil relvad . Litsentseeritud . Ajame nad taigasse , nagu jäneseid „ . Need olid väärikust täis inimesed . Linnas kohtad harva selliseid .

Kui vaid „rõhumise masin „ ei tekita enam hirmu , ujub pinnale sajandite pikkune vene inimese vaen riigiga . Filosoof Berdjajev kirjutas : „ Venemaa – kõige ebariiklikum riik maailmas . Anarhism – vene hinge ilming , oli erinevalt omane meie äärmus-vasakpoolsetele ja meie äärmus-parempoolsetele . Slavofiilid ja Dostojevski – on samasugused anarhistid oma olemuselt , nagu Bakunin , Kropotkin , või Tolstoi „ . Kõik imperialistid ja Venemaa „deršava“ võimsuse pooldajad , on lihtsate inimeste vaenlased - ja ajalugu vaid tõestab seda . Meie huvid on diametraalselt vastupidised : „ Riik tugevneb , rahvas kõhnub „ - selle vastuolu avastas juba Klyuchevski . Sellest ajast pole midagi muutunud . Teismeliste seas eriliselt populaarne grupp „Lumen“ laulab täna : „ Ma armastan sedavõrd oma maad , kuid vihkan riiki „ . Täpsemalt polegi võimalik väljendada .

Kõige huvitavam , et need , kes riigi heaks töötavad , on hinges samuti antiriiklikud . Rääkige ükskõik millise võmmi , või ametnikuga nn. off the record . Sealt tuleb sedavõrd palju kurjust , pettumust ja jakobismi , et sellist ei näinud anarhia klassikud uneski . Ja ka valitsev eliit , elu peremehed , mõtlevad viimases järjekorras riigi õitsengust , varjuvad patriootilise retoorika taha igapäevase absurdi rituaali täitmise nimel . Kui vaid saabub aeg , kobivad nad siit oma Antibadele ja Marbelladesse . Räägitakse , et peaministri tütreid elavad kas Saksamaal , või Šveitsis . Igaljuhul mitte Venemaal . Ta pole ju iseenda laste vaenlane .